

ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ

‘ಚೆಳೆದಿಂಗಳು’

★ ಪಾರ್ವತಿ ಪಿಟಗಿ

ಹೇಮಂತ ಪಲಾಯನ, ಶಿಶಿರನ ಆಗಮನದ ಅಷ್ಟೂ ದಕರ ವಾತಾವರಣ. ಮಾಗಿಯ ಕೊನ್ಗಾಲದ ದಿನಗಳವು. ಮನಕೆ ಮುದ ನೀಡುವ ಕೆಂಪು ಸಂಚೇ ಸರಿದು ಹಾಲಿಸಂತಹ ಬೆಳೆದಿಂಗಳ ಚೆಲ್ಲುವ ಚಂದಿರನ ಆಗಮನದ ಮಣಿ ಮಯೀ ಭಾರತ ಮಹಿಳೆ ಮೇ ಅಧವಾ ಮಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಮೇ.

ತಾ ಭಾರತ ಮಹಿಳೆ ಮೇಯ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕಕದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ‘ಬೆಳೆದಿಂಗಳು’ ಎಂಬ ಜನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯು ಸೌಂದರ್ಯ ಮೂಲದ ಜನಪದ ಕಲೆಯಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತ ಮಹಿಳೆ ಮೇಯಂದು ಈ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕಕದ ತುಂಬ ಏಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಥೋತ್ಸವದಿನ್ನೇ ಆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳೆದಿಂಗಳು ಎಂಬ ಆಚರಣೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದೆ. ಬೆಳೆದಿಂಗಳು ಎಂಬುದು ಸುಣಿ ದಿಂದ ಮನೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸುವ ಕ್ರತ್ಯಕಲೆ. ಭಾರತ ಮಹಿಳೆ ಮೇ ದಿನದವರೆಗೆ ಸತತ ಬದು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ಸುಂದರ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುವ ಪರಿಪಾಠ ಇಲ್ಲದೆ. ಬೆಳೆದಿಂಗಳ ಬಿಡಿಸುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂಗಳದ ಮುಂದೆ ಸ್ವಚ್ಚಗೊಳಿಸಿ ನೆಲವನ್ನು ಸರ್ಗಣೆಯಿಂದ ಸಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪವಿತ್ರತಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದೇ ದಿನ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾದ ಆಕಳ ಮತ್ತು ಎತ್ತಿನ ಸರ್ಗಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸ ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕಳ ಗಾಯತ್ರಿ ಮತ್ತು ಎತ್ತು ಒಂಪಣಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವು ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪ. ಆಕಳ ಸರ್ಗಣೆಯ ಶ್ರೀಪತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಕಥೆಯೊಂದು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಲಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರತಿರೂಪ. ಜೊತೆಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಸರ್ಗಣೆ ಮತ್ತು ಸುಣಿ ಇವೆರಡು ಕ್ರಿಮಿಕೆಂಗಳು ದುಷ್ಪತ್ಯಾಗಳು ಮನೆಯೋಳಗೆ ಬರದಂತೆ ತಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸರ್ಗಣೆ ಮತ್ತು ಸುಣಿಗಳನ್ನೇ ಬೆಳೆದಿಂಗಳ ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಚೌಕಾರಾದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾ ವ್ಯಾತ್ಕಾರಾದಲ್ಲಿ ಸರ್ಗಣೆ ಸಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಆರಿದ ತಕ್ಷಣ ಈ ಮೊದಲೇ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾ ತೆಗಿನಕಾರಾಯಿ ಕರ್ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕಲೆಸಿಟ್ಟ ಸುಣಿ ದಿಂದ ಬಲಗ್ಗೆಯ ತೋರುಬೆಳೆ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಚೆಕ್ಕೆ ಇಡುತ್ತಲೇ ಸಾಗುವ ಕಲೆಯೇ ‘ಬೆಳೆದಿಂಗಳು’ ಹುಯ್ಯುವುದು.

ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಚುಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿತ್ತಾರೆ. ಭಾವಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ಮೊದಲು ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಳೀ ಹುಟ್ಟುಕೊಂಡವು. ಹಾಗಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿತ್ಯ ಬದುಕಿನ ಹಗಲು - ರಾತ್ರಿ, ಕತ್ತಲು-ಬೆಳೆ, ಸುಖ-ದುಖ, ಆನಂದ-ಸಾಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಇವು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಈ ಕ್ರತ್ಯಗಳ ರಚನೆಯು ಮೊದಲದಿನ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದು ಗ್ರಾಮೀಣರ ನಂಬಿಕೆ. ಎರಡನೇ ದಿನ ಎಲೆ ಬಟ್ಟಿ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವೀಳುದೆಲೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ

ಸಾರಿಸಿದ ನೆಲದಮೇಲೆ ಎಲೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಸುಣಿ ದಿಂದ ಚೆಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ತಯಾರಿಸುವರು. ಇನ್ನು ಮೂರನ್ನೇ ದಿನ ಕೊಳ್ಳಲಿ ಭಾವಿ. ನಾಲ್ಕುನೇ ದಿನ ಹಣ್ಣು ಯೈ. ಬಂದನೇ ದಿನ ರಥೋತ್ಸವದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ರಥವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ಚುಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಬಿಡಿಸಲು ವೀಳುದೆಲೆ, ದಂಡು ಬಟ್ಟಲು, ಹಗ್ಗಿ, ಸರ್ಳಾರೆಬೆಯಂತಹ ವಸ್ತು ಮುಂತಾದವರ್ಗಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ.

ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕಕದ ಬೆಳೆದಿಂಗಳು ಎಂಬ ಚಿತ್ರಕಲೆಯನ್ನು ಹೊಲ್ಲಿಯ ಸುಣಿ ದ ಪ್ರಕಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಕಾಲಮಾ ಇಡುವದು ವಾದಿಕೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಗೋಲ್ಭಾ ಹಜ್ಜು ದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವರು. ಕಾಲಮಾ ಎಂದರೆ ಚುಕ್ಕೆ ರಂಗೋಲಿ. ಇದು ನಾಲ್ಕು ಚುಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಶುರುವಾಗಿ ಎಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆಗಳವರೆಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬಿಡಬಹುದು ಒಂದು ಚುಕ್ಕೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಚುಕ್ಕೆಗೆ ಹೇಗೆ ಎಲೆಯನ್ನು ಎಲೆಯುತ್ತೇಬೇಕೇ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಬಾಧಧ್ವಗಳು ಬೆಳೆಯಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶ.

ಚೆಳೆನೇ ಬೆಳೆದಿಂಗಳನ್ನಿಂದ ಈ ತರಹದ ಸೊಬಗು ನೋಡಲು ಮನಸು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುವುದು. ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿ ನಂತರ ಅದನ್ನು ದೇವರೆಂದೇ ಬಗೆದು ಹಾವು ಹಣ್ಣು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿ ಕ್ರಾರ್ತಿ ಕ್ರಾರ್ತಿ ಉಂದುಬ್ಬಿ, ಹಣ್ಣು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದೇ ಒಂದು ಸಂಭ್ರಮವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ ಸಮಿಯುವುದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಭ್ರಮ!

ಆದರೂ ಇಂತಹ ಜಾನಪದ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಇಂದನೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿತಿರುವೇ ಎಂಬಂತೆ ತೋರು ಇತ್ತಿಂಡಿಗೆ ಇವುಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದ ಆಯೋಗ್ಯಕರವಾದ ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು ಬೆಳೆಸಬೇಕು.

